

La màgia d'Ester

Pere Pons

Ester Formosa. BARCELONA, TEATRE TANTARANTANA, 1 D'OCTUBRE.

El món d'Ester Formosa es troba al damunt d'un escenari. Un lleuger maquillatge, un vestuari amb detalls de fantasia, un discret canó de llum situant-la en la pista, un músic omplint els silencis i, sobretot, la complicitat d'un públic tan càlid com pròxim aconseguen per art de màgia que la intèrpret aparegui d'allò més còmoda, s'oblidi de la seva extrema tímidesa i es converteixi en el centre d'atenció de totes les mirades. La seva doble faceta d'actriu i cantant li permet dur a terme espectacles com aquest *Època* que fins al 19 d'octubre estarà en cartell al Teatre Tantarantana. Amb les cançons del disc que acaba d'editar amb el mateix títol al segell El Ven-

tilador, Ester Formosa (amb l'ajuda de Miquel Górriz) ha concebut un muntatge d'auster minimalisme escènic, delicada sensibilitat poètica i extraordinària conjunció musical. Una sort de cabaret líric amb elements surreals d'una innocència natural que, per moments -només per moments- descobreixen la màgia que atresora en la seva condició d'intèrpret.

A través de les cançons de Paolo Conte -que gran que és el cantant *azzurro!*-, Atahualpa Yupanqui, Simón Díaz -meravellosa la seva versió de *Tonada de luna llena*-, Jordi Guardans i Amelia Muge, entre d'altres, Formosa pretén transportar-nos a un imaginari oníric on el somni i la realitat es creuen i el temps es converteix en un passatger més en un tren -l' *Època* sense rumb ni destí fix. O potser sí, última aturada: *Sijmadi-candlhapajiee* -una altra vegada el gran Conte-. Com a company de viatge, Adolfo Osta apareix en el trajecte a *Mamundo*, però si ha de sobresortir un nom entre la resta d'expedicionaris (tant els visibles com els invisibles) aquest és el de Maurici Villavecchia. Les seves recreacions musicals sobre cada una de les peces que conformen l'espectacle, tant en el capítol d'arranjaments com en la part interpretativa, són autèntic cotó fluix de primera qualitat teixit per guarir les ferides més sensibles i delicades. Notes que dibuixen un suau i esponjós núvol blanc sobre el qual es passegen els peus descalços d'una Ester Formosa de vegades massa abduïda pel seu propi univers per aconseguir que la màgia sigui completa. Per a qui busqui aïllar-se de l'escampall de cridòria i soroll que ens envolta, *Època* és el refugi perfecte.